

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ผลการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีต่อความสามารถในการแต่งคำประพันธ์และ
ความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่

The Effects of Using Cooperative Learning Process with STAD Technique on Poetry Composing
Ability and Learning Satisfaction of Mathayom Suksa VI Students
at Long Witthaya School in Phrae Province

สนทยา คำอ่อน (Sontaya Kam-on)¹ อภิรักษ์ อนะมาน (Apirak Anaman)² สุวรรณีย์ ยะหะกร (Suwannee Yahakorn)³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD (2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่ ที่มีต่อการเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คนได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (2) แบบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ก่อนเรียนและหลังเรียน (3) แบบวัดความพึงพอใจในการเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีผลการวิจัยพบว่า (1) ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่ที่เรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่ มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD การแต่งคำประพันธ์ ความพึงพอใจ

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช sontayakhamaon@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แผนกวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช Apirak.ana@stou.ac.th

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แผนกวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช Suwannee.Yaha@stou.ac.th

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

Abstract

The purposes of this research were to (1) compare poetry composing ability of Mathayom Suksa VI students at Long Witthaya School in Phrae province before and after learning with the use of the STAD technique of cooperative learning process, and (2) study the learning satisfaction of Mathayom Suksa VI students at Long Witthaya School in Phrae province towards learning by using the STAD technique of cooperative learning process. The sample consisted of 30 Mathayom Suksa VI students at Long Witthaya School in Phrae province in the first semester of the 2018 academic year, obtained by cluster sampling. The employed research instruments were (1) learning managing plans using the STAD technique of cooperative learning process, (2) a poetry composing ability test, and (3) a questionnaire on learning satisfaction towards learning by using the STAD technique of cooperative learning process. Statistics for data analysis were the mean, standard deviation, and t- test. The research findings were that (1) the post-learning poetry composing ability of Mathayom Suksa VI students at Long Witthaya School in Phrae province who learned by using the STAD technique of cooperative learning process was significantly higher than their pre-learning counterpart ability at the .05 level, and (2) the students' learning satisfaction of Mathayom Suksa VI students at Long Witthaya School in Phrae province towards learning by using the STAD technique of cooperative learning process was at the highest level.

Keywords: Cooperative learning, STAD technique, Poetry composing, Satisfaction

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

บทนำ

ภาษาประจำชาติไทยหรือภาษาไทย เป็นภาษาที่แสดงถึงความเป็นชาติไทย ชาติที่มีความเป็นเอกราช มีอารยธรรม มีขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมที่งดงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมด้านการใช้ภาษาที่สืบทอดกันมาแต่ครั้งบรรพบุรุษ การที่คนไทยในปัจจุบันนี้สามารถดำเนินชีวิตบนรากฐานความเป็นไทยได้ เพราะเราใช้ภาษาไทยใน การถ่ายทอดวัฒนธรรม ดังพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ความตอนหนึ่งว่า “ภาษาเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ... ประเทศไทยนั้น มีภาษาของเราเอง ซึ่งต้องหวงแหน....เรามีโชคดีที่มีภาษาของตนเองตั้งแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้...” (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2505, น. 210) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชดำรัสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตอนหนึ่งว่า “ภาษานอกจากเป็นเครื่องมือสื่อสารแสดงความรู้สึกนึกคิดของชนทั่วโลกแล้ว ยังเป็นเครื่องแสดงวัฒนธรรม อารยธรรมและเอกลักษณ์ประจำชาติอีกด้วย ไทยเป็นอารยประเทศ ซึ่งมีขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปกรรม วรรณคดี และภาษาซึ่งเจริญรุ่งเรืองมาแต่อดีตกาล อนุชนชาวไทย จึงควรมุ่งใจช่วยกันผดุงรักษามรดกทางวัฒนธรรมอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่บรรพบุรุษได้อุตสาหะสร้างสรรค์ขึ้นไว้ให้เจริญสืบไป” (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, 2529, น. 2) อีกประการหนึ่ง ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจการ การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้และอนุรักษ์ และสืบทอดให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.1)

ภาษาไทยจึงเป็นภาษาประจำชาติไทยที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์และเอกราชของชาติ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาแต่โบราณกาล โดยเฉพาะเอกลักษณ์ของคนไทยที่มีนิสัยเจ้าบทเจ้ากลอน ซึ่งจะเห็นว่าคนไทยในอดีตจนถึงปัจจุบันได้สร้างสรรค์วรรณคดีและวรรณกรรม ทั้งที่เป็นมุขปาฐะและลายลักษณ์อักษรสืบทอดต่อกันมา ดังจะเห็นได้จากเพลงพื้นเมือง คำพังเพย สุภาษิต บทเพลง และวรรณคดีร้อยกรองต่างๆ คนไทยนิยมฟังคำหรือข้อความที่มีลักษณะรื่นหูได้รสไพเราะ ทำให้สามารถจดจำเนื้อความได้ง่ายขึ้น (ชลดา เรืองรักษ์ลิขิต และ สุจิตรา จงสถิตวัฒนา, 2542, น. 1) สอดคล้องกับพระยาอุปกิตศิลปสาร (2546, น. 351- 352) กล่าวไว้ว่าการแต่งคำประพันธ์ทั้งหลายก็หวังประโยชน์ที่จะเอาความคิดความเห็นในใจของตนออกมาเรียบเรียงเป็นเรื่องราวให้ผู้อ่านผู้ฟังเข้าใจแจ่มแจ้งและถูกต้องตามความคิดเห็นของตนเป็นข้อใหญ่ประโยชน์ของบทประพันธ์ที่เป็นคำกานท์ก็มีอยู่ไม่น้อยเช่นกันเพราะคำกานท์ทั้งหลายที่เกี่ยวกับข้อบังคับเป็นต้นว่าสัมผัสคล้องจองกันและวรรคตอนได้จังหวะเป็นเหตุให้เอาไปร้องรำทำเพลงได้เป็นอย่างดีเป็นที่ดูตมหัวใจผู้อ่านผู้ฟังได้ดีกว่าคำร้อยแก้วมากและเป็นเหตุให้จดจำไว้ได้นานหลายชั่วคนด้วยดังจะเห็นได้ในคำกล่อมลูกต่างๆ ซึ่งยังจดจำกันได้ตลอดมาจนบัดนี้ นอกจากคุณค่าดังกล่าวแล้ว คำประพันธ์ยังเป็นมรดกที่คนในชาติภูมิใจและที่สำคัญ คือ งานร้อยกรองย่อมสะท้อนให้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ของคนในชาติแต่ละยุคสมัย แสดงให้เห็นถึงความคิด ค่านิยม และอุดมการณ์ของคนในชาติ สิ่งใดที่คนสมัยนั้นเห็นว่าเป็นสิ่งที่สมควรประพฤติปฏิบัติ สิ่งที่เป็นข้อพึงรังเกียจ พึงละเว้นการปฏิบัติก็จะสะท้อนออกมาในบทร้อยกรองที่กวีแต่งขึ้นมาตามยุคสมัยนั้นๆ เพราะกวีคือสมาชิกในสังคมที่เฝ้าจับความรู้สึกนึกคิด ค่านิยมต่างๆ ไว้ในตัวเองและสะท้อนออกมาในรูปของร้อยกรองทำให้เกิดความเข้าใจสังคมอีกทางหนึ่งบทร้อยกรองจึงเป็นสมบัติล้ำค่าของสังคมที่พึงรักษาและ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

สืบทอดเป็นมรดกของชาติต่อไป (นภดล จันทรเพ็ญ, 2557, น. 4 - 7) ดังนั้นเพื่อเป็นการรักษาสมบัติล้ำค่า และเพื่อสืบสานวัฒนธรรมทางภาษาไว้เป็นมรดกของประเทศชาติสืบต่อไป กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีการจัดการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ ในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4- 6 ให้นักเรียนสามารถแต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ โคลง ร่ายและฉันท์ได้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2544, น.45 - 52) การแต่งคำประพันธ์หรือการเขียนร้อยกรองต้องอาศัย การอ่าน การเขียน การพูด และการฟัง มาบูรณาการกับการเขียนมีความสำคัญ เพราะเป็นการแสดงออกที่สำคัญแทนการพูด และอาศัยการเขียนเพื่อบันทึกความรู้ที่ได้ยินได้ฟังและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การเขียนจึงเป็นรากฐานของการเรียนในรายวิชาต่างๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 13)

ในสภาพปัจจุบันการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังที่ สุจิต เพียรชอบ และ สายใจ อินทรมพรรย (2542, น.194) กล่าวว่า การเขียนร้อยกรองเป็นทักษะที่มีความยากมากกว่าการเขียนร้อยแก้ว เพราะการเขียนร้อยกรองเป็นการเขียนที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนมากกว่าการเขียนในรูปแบบอื่น และนักเรียนไม่ชอบอ่านร้อยกรองเพราะเป็นเนื้อหาที่เข้าใจยาก สอดคล้องกับ อภิชาติ ชมพูทัศน์ (2552, น. 2) กล่าวถึงปัญหาการสอนแต่งคำประพันธ์ว่า นักเรียนไม่เข้าใจและเบื่อหน่ายบทเรียน ครูขาดเทคนิคการสอนที่เข้าใจ ขาดสื่อการเรียนการสอน และไม่มีความชำนาญในการสอนแต่งคำประพันธ์ ส่วนผู้วิจัยพบปัญหาในการสอนแต่งคำประพันธ์คือนักเรียนไม่ให้ความสนใจในการแต่งคำประพันธ์ เพราะนักเรียนขาดประสบการณ์ มีคลังคำศัพท์น้อย ขาดการกระตุ้นให้คิดอย่างต่อเนื่อง จึงไม่สามารถหาคำมาร้อยเรียงให้สละสลวย ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์ จึงคิดว่าเป็นเรื่องที่ตนเองไม่ถนัด ซึ่งผลที่เกิดจากนักเรียนไม่ให้ความสนใจเรื่องการแต่งคำประพันธ์ทำให้นักเรียนเรียนรู้สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมได้ไม่ดีเท่าที่ควร จึงเกิดผลต่อเนื่องถึงผลการทดสอบระดับชาติ O – net ในสาระที่ 4 และสาระที่ 5 ของกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 37 มีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ปีการศึกษา 2559 มีผลการทดสอบเฉลี่ยในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 51.04 และมีผลการทดสอบเฉลี่ยในสาระที่ 5 วรรณคดีวรรณกรรม คิดเป็นร้อยละ 43.52 และปีการศึกษา 2560 มีผลการทดสอบเฉลี่ยในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทยคิดเป็นร้อยละ 47.46 และมีผลการทดสอบเฉลี่ยในสาระที่ 5 วรรณคดีวรรณกรรม คิดเป็นร้อยละ 58.35 ซึ่งเป็นสิ่งที่ทางโรงเรียนต้องเร่งพัฒนาต่อไป

จากสภาพปัญหาและผลการจัดการเรียนรู้เรื่องคำประพันธ์ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนของครูส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียน ครูผู้สอนจำเป็นต้องแสวงหากระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและเนื้อหาวิชามาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและเนื้อหาจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลทั้งยังทำให้ผู้เรียนผ่านมาตรฐานตัวชี้วัดและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระบุไว้ ทั้งนี้กรมวิชาการได้กล่าวไว้ว่า การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นกระบวนการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนจะมีบทบาทในกลุ่ม มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้มากที่สุด และผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน รูปแบบวิธีการสอนวิธีนี้ก็คือวิธีการสอนโดยใช้การร่วมมือ (กรมวิชาการ 2543, น. 189) ดังที่ลีชอร์ (Leechor. 1988, pp. 26 - 29) กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้แบบ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ร่วมมือจะทำให้เด็ก มีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ทางสติปัญญาในระดับสูง ได้แก่ ทักษะการคิดการแก้ปัญหา สิ่งเหล่านี้จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนแบบปกติ กลไกหรือกระบวนการทางสติปัญญาสำคัญที่เกิดขึ้นในการทำงานกลุ่มและส่งเสริมความรู้คือ 1) การละลายความขัดแย้งเมื่อมีการเข้ากลุ่มย่อย ในขณะที่ทำกิจกรรมสมาชิกอาจมีการคัดค้านไม่เห็นด้วย ทำให้เกิดความขัดแย้ง จึงต้องกลับมาคิดทบทวนเพิ่มเติม เพื่อปรับความเข้าใจ มั่นใจในคำตอบที่ถูกต้องและเหมาะสม มีเหตุผลจึงเป็นการเพิ่มทักษะการคิด 2) การระดมและการใช้ความรู้และประสบการณ์ร่วมกัน สมาชิกแต่ละคนมีพื้นฐานประสบการณ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เมื่อนำมาวิเคราะห์ปัญหาร่วมกันจะได้อะไรที่มากกว่า 3) เพื่อนสอนเพื่อน สมาชิกในกลุ่มจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะในด้านการคิดและแก้ปัญหาได้ สอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2551, น. 101-102) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือส่งผลดีต่อผู้เรียนโดยตรงในด้านต่างๆ ดังนี้ 1) มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีผลงานมากขึ้น การเรียนรู้ มีความคงทนมากขึ้นมีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผลดียิ่งขึ้น และคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณมากยิ่งขึ้น 2) มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬาใส่ใจผู้อื่นมากขึ้นเห็นคุณค่าของความแตกต่าง ความหลากหลาย การประสานสัมพันธ์และการรวมกลุ่ม 3) มีสุขภาพจิตดีขึ้น การเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้นมีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและมี ความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและความผันแปรต่างๆ ดังนั้นหลักการของกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายมีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีผลงานมากขึ้นและการเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้นตามลำดับ จึงเป็นหลักการที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจในการนำกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง การแต่งคำประพันธ์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ ทั้งนี้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายรูปแบบ ผู้วิจัยเห็นว่ากระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD (Student Teams – Achievement Division) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อ การเรียนการสอนเรื่อง การแต่งคำประพันธ์ และอาจจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจต่อการแต่งคำประพันธ์ จนสามารถแต่งคำประพันธ์และมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเพื่อจัดปัญหาทางการศึกษามุ่งเน้นทักษะการคิดการเรียนที่เป็นระบบเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับการเรียนเป็นกลุ่มและเป็นวิธีการสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน สลาวิน (Slavin, 1995, pp. 73 – 84 ; อ้างถึงใน จิรัชญา ทิขิตติ 2550, น. 23) ดังที่ จิรัชญา ทิขิตติ (2550, น. 21) ได้ให้แนวคิดว่าการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD จะประสบผลสำเร็จ เมื่อนักเรียนที่เป็นสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความรู้ในเรื่องที่เรียนรู้อย่างแท้จริงหรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มให้เรียนรู้ได้ทุกคน กลุ่มจึงต้องช่วยกันในการเรียนรู้และช่วยกันทำงานมีความรับผิดชอบต่องานของตนเป็นพื้นฐานจะต้องเข้าใจและรู้แจ้งในงานที่ตนรับผิดชอบอันจะก่อให้เกิดผลสำเร็จของกลุ่มตามมาทั้งยังเป็นวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3)

ข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งผลดีต่อผู้เรียนโดยตรง มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการคิดช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีผลงานมากขึ้น ที่สำคัญคือกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และตอบสนองวิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้วยอีกประการหนึ่ง ดังนั้นผู้วิจัย จึงเห็นว่า ควรนำกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD นี้มาใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ และมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STADต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่ที่มีต่อการเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียว (One Group Pretest – Posttest Design) ประชากรที่ศึกษาคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลองวิทยา ตำบลห้วยอ้อ อำเภอลอง จังหวัดแพร่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งมีการจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ จำนวน 6 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 163 คนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้อง 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้คือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เพื่อใช้ในการสอนเรื่องการแต่งคำประพันธ์ จำนวน 9 แผน ใช้เวลาในการสอน 18 ชั่วโมง มีค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0 (2) แบบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นข้อสอบแบบคู่ขนาน ประกอบด้วยข้อสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ และข้อสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ ใช้เวลาทดสอบ ก่อนเรียน 1 ชั่วโมง และทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมงแบบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ ก่อนเรียนชนิดปรนัย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 แบบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์หลังเรียนชนิดปรนัย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 และข้อสอบอัตนัยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76 (3) แบบวัดความพึงพอใจในการเรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test)

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8
The 8th STOU National Research Conference

ผลการวิจัย

จากการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยผลการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่มีต่อความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่ ผลที่ได้จากการวิจัยมีดังนี้

1. ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่ ที่เรียนด้วยการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 1

คะแนน	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ทดสอบก่อนเรียน	30	18.57	2.58	23.23*
ทดสอบหลังเรียน	30	33.83	1.93	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 df = 29

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 2

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	การเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาภาษาไทย (การแต่งคำประพันธ์) ได้ง่ายขึ้น	4.73	0.45	มากที่สุด
2.	การเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ทำให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก	4.77	0.43	มากที่สุด
3.	การเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ทำให้นักเรียนใช้ภาษาได้ดีขึ้น	4.63	0.61	มากที่สุด
4.	การเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ	4.50	0.68	มากที่สุด
5.	การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ทำให้นักเรียนร่วมมือกันทำงานและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.67	0.66	มากที่สุด
6.	การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ทำให้นักเรียนและเพื่อนๆ ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	4.57	0.82	มากที่สุด

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับ ความพึงพอใจ		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
7.	การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ทำให้นักเรียนมีน้ำใจ ช่วยเหลือเพื่อนทั้งด้านการเรียนและด้านอื่น ๆ	4.54	0.51	มากที่สุด
8.	การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ทำให้นักเรียนมั่นใจในการทำกิจกรรมทำแบบฝึกหัด	4.80	0.41	มากที่สุด
9.	การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ทำให้นักเรียนพอใจ ภูมิใจในผลงานของตนเองและผลงานของกลุ่ม	4.60	0.50	มากที่สุด
10.	การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ทำให้นักเรียนรู้สึกมีความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลินกับการเรียนวิชาภาษาไทย	4.70	0.53	มากที่สุด
11.	การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ทำให้นักเรียนรักการเรียนวิชาภาษาไทย	4.73	0.87	มากที่สุด
12.	นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนได้	4.53	0.63	มากที่สุด
13.	นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD มีความสำคัญและมีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.57	0.73	มากที่สุด
14.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำแบบฝึกหัด ทำรายงานหรือทำกิจกรรมวิชาภาษาไทยมากกว่าวิชาอื่นหลังจากได้เรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD	4.67	0.48	มากที่สุด
15.	นักเรียนมีความชอบและมีความสุขขณะที่ได้เรียนภาษาไทยด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD	4.73	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.66	0.52	มากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่มีต่อความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่ อภิปรายผลได้ดังนี้

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

1. นักเรียนมีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์หลังเรียนรู้อยู่โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้รูปแบบนี้ จัดการเรียนรู้โดยการแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มความสามารถเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันจะคอยช่วยเหลือกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันสมาชิกทุกคนช่วยกันทำงานมีความภาคภูมิใจในผลงานของกลุ่มและผลงานของตนเอง ส่งผลให้พฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น มีความกระตือรือร้น สนใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น บรรยากาศในห้องเรียนจึงเป็นห้องเรียนแห่งการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนด้วยกัน โดยมีครูเป็นผู้แนะนำเสริมแรงและให้กำลังใจ ทำให้ผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เห็นได้จากการตรวจผลงาน การสังเกตการทำกิจกรรม การทำแบบทดสอบที่นักเรียนสามารถทำคะแนนได้สูงขึ้น นอกจากนี้ยังสังเกตได้ว่า นักเรียนกลุ่มนี้สามารถทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ก่อนเรียนส่วนที่เป็นข้อสอบอัตนัย นักเรียนส่วนใหญ่แต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี 11 แต่การทดสอบหลังเรียน นักเรียนแต่งคำประพันธ์ครบทุกรูปแบบ และนักเรียนกลุ่มอ่อนมีผลการทดสอบหลังเรียนสูงขึ้น แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการแต่ง คำประพันธ์มากขึ้น ข้อสังเกตที่เห็นได้ชัดอีกประการหนึ่งคือนักเรียนนำผลงานการแต่งคำประพันธ์ของกลุ่มไปจัดทำเป็นหนังสือเล่มเล็ก แสดงให้เห็นชัดเจนว่านักเรียนมีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์มากขึ้น และพยายามสร้างผลงาน การแต่งคำประพันธ์ของตนในรูปแบบต่างๆ ทั้งนี้สอดคล้องกับ Slavin (1995) ได้กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการสอนที่ให้นักเรียน เรียนเป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกในกลุ่มโดยทั่วไปมี 4 - 5 คน มีความสามารถแตกต่างกันประกอบด้วยนักเรียนเรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน นักเรียนแต่ละคนจะต้องช่วยเหลือเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันในการเรียนหรือทำ กิจกรรมต่างๆ สมาชิกในกลุ่มจะได้รางวัล ถ้ากลุ่มทำคะแนนเฉลี่ยถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พูนสวัสดิ์ วัฒนา (2556) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ อภิชาติ ขมภูทนต์ (2552) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนร้อยกรองโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด เพราะมีการจัด กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่มนักเรียนได้ปรึกษาหารือกันพูดคุยซักถามและอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน สังเกตได้ว่า บรรยากาศในการเรียนเป็นบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่นักเรียนที่เรียนเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนกว่า ทำให้นักเรียนมั่นใจใน การทำกิจกรรมและทำผลงาน นักเรียนจึงมีความสุข สนุกกับการเรียนรู้มีความพึงพอใจที่ได้เปลี่ยนกลุ่มเมื่อเรียนเรื่องใหม่ สังเกตได้ ว่านักเรียนมีความตื่นตัว ตีใจ มีความกระตือรือร้นในการเรียน นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนๆ ทำให้นักเรียนมีทักษะทาง สังคมที่ดีขึ้น จึงส่งผลให้นักเรียนมีความรู้สึก พึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ซึ่งสอดคล้องกับ วิทยา นุสีหา (2560) พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การร้อยเรียง ประโยคภาษาไทย โดยใช้การสอนกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมากที่สุดและจรรยาพร ไตรแสง (2551) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD อยู่ในระดับมากและสรุปว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนา ทักษะด้านการอ่าน เจริญวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเหมาะในการที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ครูควรอธิบายรูปแบบ วิธีการเรียนรู้ให้นักเรียนทุกคนเข้าใจตรงกัน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ควรคำนึงถึงการแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นสำคัญ กล่าวคือ การแบ่งกลุ่มนักเรียนควรดูความสามารถนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันตามหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือและควรมีการเปลี่ยนกลุ่มนักเรียนเมื่อเริ่มสอนเนื้อหาใหม่ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ในห้องเรียนและมีทักษะทางสังคมที่ดีขึ้น
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ครูควรให้คำแนะนำ ดูแล เอาใจใส่นักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างใกล้ชิดเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอน นอกจากนี้ครูควรเสริมแรงให้กำลังใจนักเรียน เช่น การกล่าวชมเชย การให้รางวัลนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างเต็มที่ และมีความพยายาม มุ่งมั่นตั้งใจเรียนต่อไป
4. ครูควรจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นกันเอง แสดงความเห็นใจ ไม่เร่งรัด ให้อิสระแก่นักเรียนในด้านเนื้อหา ฉันทลักษณ์ ความยาว และเวลาที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ในเนื้อหาสาระหรือระดับอื่นๆ แล้วนำไปสอนเปรียบเทียบกับการสอนแบบอื่น
2. ควรทำการศึกษาผลการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD และ ความพึงพอใจในการเรียนกับเนื้อหาหรือระดับชั้นอื่น ๆ
3. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นเพิ่มเติม เช่น ความมุ่งมั่นในการเรียน ความสนใจใฝ่เรียนรู้ ความคงทนต่อการเรียน เป็นต้น
4. ควรศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบอื่นๆ เช่น การเรียนแบบร่วมมือ Jigsaw การเรียนแบบร่วมมือแบบ TAI หรือแบบ CIRC เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2543). *การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง*. กรุงเทพฯ: โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

- จิระนันท์ ไตรแสง. (2551). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD. (ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- จิรัชญา ทิขิตติ. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ แบบ เอส ที เอ ดี (STAD) และการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี. (สารนิพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะอักษรศาสตร์. (2505). ชุมนุมภาษาไทย การเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานกระแสพระราชดำรัสเรื่อง ปัญหาการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลดา เรืองรักษ์ลิขิต และ สุจิตรา จงสถิตวัฒนา. (2542). สร้อยผลกวาวจากวี. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: เอส.อาร์.พรินติ้ง แมส โปรดักส์.
- นพดล จันทรเพ็ญ. (2557). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: เจเนซิส มีเดียคอม.
- พระยาอุปกิตศิลปสาร. (2546). หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พูนสวัสดิ์ ะสาร. (2556). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- วิทยา นูสีหา. (2560). การพัฒนาการร้อยเรียงประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี. (2529). การพัฒนานวัตกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. (ปริญานิพนธ์ปริญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2544). จากจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนสู่ขั้นเรียนการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุจิต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรหม. (2542). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิชาติ ชมภูทนต์. (2552). การพัฒนากิจกรรมชุดส่งเสริมการเขียนร้อยกรองโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- Leechor, C. (1988). How High and Low Achieving Students Differentially Benefit From Working Together in Cooperative Small Group. Standford : Ph. D. Dissertation, Standford University.
- Slavin, Robert E. (1995, November). Student Teams and Achievement Division. Journal of

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8
The 8th STOU National Research Conference

Research and Development in Education. 12 : 41.

